

CONSILIUL PENTRU PREVENIREA ȘI ELIMINAREA DISCRIMINĂRII ȘI ASIGURAREA EGALITĂȚII

СОВЕТ ПО ПРЕДУПРЕЖДЕНИЮ И ЛИКВИДАЦИИ ДИСКРИМИНАЦИИ И ОБЕСПЕЧЕНИЮ РАВЕНСТВА
COUNCIL ON THE PREVENTION AND ELIMINATION OF DISCRIMINATION AND ENSURING EQUALITY

Adresa: Republica Moldova, Chișinău, MD-2004
bd. Ștefan cel Mare, 180, bir. 405
tel.: +373 (022) 21-28-07
www.egalitate.md
secretariat@egalitate.md

Адрес: Республика Молдова, Кишинёв, MD-2004
бул. Штефан чел Маре, 180, каб. 405
тел.: +373 (022) 21-28-07
www.egalitate.md
secretariat@egalitate.md

AVIZ CONSULTATIV

din 14 martie 2022

Membrii Consiliului participanți la examinarea sesizării:

Ian FELDMAN – președinte
Svetlana DOLTU – membră
Andrei BRIGHIDIN – membru
Victorina LUCA – membră
Evghenii Alexandrovici GOLOȘCEAPOV – membru

I. Motivul și faptele sesizării

1.1 La data de 02 februarie 2022, Consiliul a înregistrat cererea Centrului pentru Drepturile Persoanelor cu Dizabilități privind examinarea prin prisma standardelor de nediscriminare a prevederilor art. 213 alin. (3) și art. 216 alin. (1) din Codul de procedură civilă în ceea ce privește admiterea participării la procesul civil în regim de videoconferință a anumitor categorii de participanți.

II. Temeiul emiterii avizului consultativ

2.1 Consiliul, conducându-se de prevederile art. 12 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 121/2012 cu privire la asigurarea egalității și pct. 19, 21 lit. a) din Legea nr. 298/2012 cu privire la activitatea Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității, decide emiterea prezentului aviz consultativ.

III. Dreptul relevant

3.1 **Constituția Republicii Moldova** prevede la **art. 16 alin. (2)** că toți cetățenii Republicii Moldova sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere sau origine socială.

3.2 **Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, art. 14 alin. (1)** Toți oamenii sunt egali în fața tribunalelor și curților de justiție. Orice persoană are dreptul ca litigiul în care se află să fie examinat în mod echitabil și public de către un tribunal competent, independent și imparțial, stabilit prin lege, care să decidă asupra contestărilor privind drepturile și obligațiile sale cu caracter civil. Ședința de judecată poate fi declarată secretă în totalitate sau pentru o parte a desfășurării ei, fie în interesul bunelor moravuri, al ordinii publice sau al securității naționale într-o societate democratică, fie dacă interesele vieții particulare ale părților în cauză o cer, fie în măsura în care tribunalul ar socoti acest lucru ca absolut necesar, când

datorită circumstanțelor speciale ale cauzei, publicitatea ar dăuna intereselor justiției; cu toate acestea, pronunțarea oricărei hotărâri în materie penală sau civilă va fi publică, afară de cazurile când interesul minorilor cere să se procedeze altfel sau când procesul se referă la diferende matrimoniale ori la tutela copiilor.

3.3 Convenția privind drepturile persoanelor cu dizabilități, art. 1 Persoanele cu dizabilități includ acele persoane care au deficiențe fizice, mentale, intelectuale sau senzoriale de durată, deficiențe care, în interacțiune cu diverse bariere, pot îngreuna participarea deplină și efectivă a persoanelor în societate, în condiții de egalitate cu ceilalți. **Art. 2** „Discriminare pe criterii de dizabilitate” înseamnă orice diferențiere, excludere sau restricție pe criterii de dizabilitate, care are ca scop ori efect diminuarea sau prejudicierea recunoașterii, beneficiului ori exercitării, în condiții de egalitate cu ceilalți, a tuturor drepturilor și libertăților fundamentale ale omului în domeniul politic, economic, social, cultural, civil sau în orice alt domeniu. Termenul include toate formele de discriminare, inclusiv refuzul de a asigura o adaptare rezonabilă. **Art. 5** Egalitatea și nediscriminarea (1.) Statele părți recunosc faptul că toate persoanele sunt egale în fața legii și sub incidența legii și au dreptul fără niciun fel de discriminare la protecție egală și la beneficiu egal al legii. (2). Statele părți vor interzice toate tipurile de discriminare pe criterii de dizabilitate și vor garanta tuturor persoanelor cu dizabilități protecție juridică egală și efectivă împotriva discriminării de orice fel. (3). Pentru a promova egalitatea și a elimina discriminarea, statele părți vor lua toate măsurile adecvate pentru a se asigura adaptarea rezonabilă. (4). Măsurile specifice care sunt necesare pentru a accelera sau obține egalitatea de facto a persoanelor cu dizabilități nu vor fi considerate o discriminare potrivit prezentei convenții. **Art. 13** Accesul la justiție (1). Statele părți vor asigura acces efectiv la actul de justiție pentru persoanele cu dizabilități, în condiții de egalitate cu ceilalți, inclusiv prin asigurarea de ajustări de ordin procedural și adecvate vârstei, pentru a le facilita un rol activ ca participanți direcți și indirecti, inclusiv ca martori, în toate procedurile legale, inclusiv etapele de investigație și alte etape preliminare.

3.4 Comentariul general nr. 2 (2014) „Articolul 9: Accesibilitatea” la Convenția privind drepturile persoanelor cu dizabilități¹ în pct. 25 stabilește că obligația statelor de a asigura accesibilitatea nu poate fi condiționată.

3.5 Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, art. 6 stabilește că (1) orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia în interesul moralității, al ordinii publice, ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță atunci când,

¹ Aprobat de Comitetul ONU pentru drepturile persoanelor cu dizabilități, 22 mai 2014, CRPD /C/GC/2: https://tbinternet.ohchr.org/_layouts/15/treatybodyexternal/Download.aspx?symbolno=CRPD/C/GC/2&Lang=en

în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției. **art. 14** garantează că, exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de convenție trebuie să fie asigurată fără nici o deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație.

3.6 **Legea nr. 121/2012 cu privire la asigurarea egalității** prin prisma prevederii **art. 1 alin. (1)** stabilește că, scopul acesteia este de prevenire și combatere a discriminării, precum și de asigurare a egalității tuturor persoanelor aflate pe teritoriul Republicii Moldova în sferile politică, economică, socială, culturală și alte sfere ale vieții fără deosebire de rasă, culoare, naționalitate, origine etnică, limbă, religie sau convingeri, sex, vârstă, dizabilitate, opinie, apartenență politică sau orice alt criteriu similar. Potrivit **art. 2**, constituie discriminare orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, în drepturi sau libertăți, precum și susținerea comportamentului discriminatoriu bazat pe criteriile reale stipulate de prezenta lege sau pe criteriile presupuse; discriminare directă – tratarea unei persoane în baza oricăruia dintre criteriile prohibitive în manieră mai puțin favorabilă decât tratarea altei persoane într-o situație comparabilă; discriminare indirectă – orice prevedere, acțiune, criteriu sau practică aparent neutră care are drept efect dezavantajarea unei persoane față de o altă persoană în baza criteriilor stipulate de prezenta lege, în afară de cazul în care acea prevedere, acțiune, criteriu sau practică se justifică în mod obiectiv, printr-un scop legitim și dacă mijloacele de atingere a aceluia scop sunt proporționale, adecvate și necesare.

3.7 **Codul de procedură civilă nr. 225/2003 la art. 213** explicațiile participanților la proces **alin. (3)** stipulează Participantul la proces care nu se poate prezenta în ședința de judecată din cauza aflării peste hotarele Republicii Moldova, din cauza executării pedepsei în penitenciarele din Republica Moldova, din cauza internării într-o instituție medicală sau a dizabilităților locomotorii poate fi audiat prin intermediul videoconferinței, la cerere sau din oficiu. Audierea prin intermediul videoconferinței a participantului la proces are loc, după caz, la sediul misiunii diplomatice sau al oficiului consular al Republicii Moldova, la sediul instituției penitenciare, al instituției medicale, de asistență socială, al autorității tutelare sau al organului de probațiune, care dispun de mijloace tehnice corespunzătoare și verifică identitatea participantului. **Art. 216** procedura de audiere a martorilor stabilește la **alin. (1')** Audierea martorului are loc în sala de ședințe. În cazul imposibilității de a se prezenta în ședință, la cererea participanților, a martorului sau din oficiu, instanța poate dispune audierea martorului prin intermediul videoconferinței. Audierea prin intermediul videoconferinței a martorului aflat peste hotarele Republicii Moldova are loc la sediul misiunii diplomatice sau al oficiului consular al Republicii Moldova, a martorului aflat pe teritoriul Republicii Moldova – la biroul notarial, la sediul organului de probațiune sau biroul executorului judecătoresc, a martorului care execută pedeapsa în penitenciarele din Republica Moldova – la instituția penitenciară în care execută pedeapsa, a martorului internat într-o instituție medicală care nu se poate deplasa pentru a participa la ședințele de judecată – la sediul instituției medicale, dacă acestea dispun de mijloace tehnice corespunzătoare și verifică identitatea martorului. Martorul semnează declarația privind cunoașterea obligațiilor și răspunderii lui, care va fi expediată instanței de

judecată prin intermediul poștei electronice. **Art. 219** Dacă cel ce urmează a fi audiat de instanță este cu deficiențe de auz sau de vorbire ori dacă, din alte motive, nu se poate exprima, întrebările și răspunsurile se fac în scris și se anexează la procesul-verbal, iar dacă nu poate citi și scrie, se folosește de un interpret.

3.8 Legea nr. 60/2012 privind incluziunea socială a persoanelor cu dizabilități definește la **art. 2** *persoană cu dizabilități* – persoană cu deficiențe fizice, mintale, intelectuale sau senzoriale, deficiențe care, în interacțiune cu diverse bariere/obstacole, pot îngreuna participarea ei deplină și eficientă la viața societății în condiții de egalitate cu celelalte persoane; *accesibilitate* – ansamblu de măsuri și lucrări de adaptare a mediului fizic, transporturilor, precum și a mediului informațional și comunicațional, incluzând tehnologiile și sistemele informaționale și comunicațiile, conform necesităților persoanelor cu dizabilități, factor esențial de exercitare a drepturilor și de îndeplinire a obligațiilor persoanelor cu dizabilități în societate; **art. 8 alin. (6)** Discriminarea persoanelor cu dizabilități constând în orice deosebire, excludere, marginalizare, limitare sau preferință, precum și în refuzul de creare a condițiilor favorabile și de adaptare rezonabilă, care conduc la imposibilitatea sau complicarea recunoașterii, îndeplinirii sau folosirii drepturilor civile, politice, economice, sociale sau culturale, este interzisă și se pedepsește conform legislației în vigoare; **art. 8 alin. (8)** Pentru asigurarea egalității și eliminarea discriminării persoanelor cu dizabilități, statul promovează măsuri de adaptare rezonabilă; **art. 8 alin. (9)** Măsurile specifice necesare pentru a accelera sau a obține egalitatea de facto a persoanelor cu dizabilități nu vor fi considerate o discriminare.

IV. În concluzie, Consiliul reține următoarele:

4.1 Autorul sesizării invocă faptul că prevederile art. 213 alin. (3) și art. 216 alin. (1¹) din Codul de procedură civilă îngreunesc dreptul persoanelor cu dizabilități, alta decât cea locomotorie, de a participa la procesul de judecată prin intermediul videoconferinței.

I. Examinarea prevederilor art. 213 alin. (3) Cod de procedură civilă

4.2 În această privință, Consiliul consideră necesar să examineze prevederile din perspectiva discriminării directe. Astfel, Consiliul urmează să verifice prezența cumulativă a următoarelor elemente:

- a) existența unui tratament mai puțin favorabil (deosebire, excludere, restricție sau preferință) în exercitarea unui drept/beneficiu
- b) aplicat în comparație cu altă persoană/ grup de persoane aflate în situație comparabilă
- c) în baza unui criteriu protejat.

4.2 Aliniatul (3) al art. 213 Cod de procedură civilă instituie posibilitatea participantului care nu se poate prezenta la ședința de judecată să solicite să fie audiat prin intermediul videoconferinței. Cazurile în care aceasta poate fi cerută sau dispusă din oficiu sunt: (i) aflarea participantului peste hotare, (ii) aflarea în penitenciar, (iii) internarea într-o instituție medicală sau (iv) dizabilitatea locomotorie. Din această enumerare exhaustivă rezultă faptul că tratamentul mai puțin favorabil se manifestă prin neadmiterea participării la ședințele de judecată prin intermediul

videoconferinței a participanților cu dizabilități, alta decât cea locomotorie, în cazul în care acesta nu se poate prezenta fizic la ședință. Astfel, prevederea dată creează anumite impedimente persoanei cu dizabilități în a-și revendica dreptul de acces la justiție, ea necesitând să depună mai mult efort pentru a asigura prezența fizică la ședința de judecată.

- 4.3 În ceea ce privește comparabilitatea situațiilor, Consiliul relevă faptul că o condiție esențială pentru a solicita sau dispune participarea prin intermediul videoconferinței este imposibilitatea de a participa fizic la ședință, imposibilitate motivată de aflarea peste hotarele țării, aflarea în detenție, internarea într-o instituție medicală sau dizabilitatea locomotorie. Persoana cu dizabilitate de vedere, de auz, psihosocială sau dizabilitate provocată de o afecțiune generală se află în situație comparabilă cu persoana cu dizabilitate locomotorie sau cea internată într-o instituție medicală, pentru că în toate cazurile imposibilitatea de a se prezenta fizic la ședințele de judecată decurge din starea de sănătate a acesteia.
- 4.4 Consiliul identifică faptul că criteriul în baza căruia are loc tratamentul mai puțin favorabil descris supra este forma de dizabilitate, alta decât cea locomotorie. În acest sens, Consiliul reamintește că statul și-a asumat, prin ratificarea Convenției privind drepturile persoanelor cu dizabilități, protecția efectivă a persoanelor cu dizabilități și garantarea efectivă a accesului la justiție. Or în cazul dat, persoanele cu alte dizabilități decât locomotorii, ar trebuie să depună mai mult efort pentru a participa efectiv la un proces de judecată, în timp ce celor cu dizabilitate locomotorie statul le-a asigurat o anumită accesibilitate. Obligația de a asigura accesibilitatea pentru persoanele cu dizabilități este o obligație pentru state care nu poate fi condiționată, așa cum menționează Comentariul general nr. 2 (2014) „Articolul 9: Accesibilitatea” la Convenția privind drepturile persoanelor cu dizabilități.
- 4.5 Totodată, Consiliul menționează că în unele situații particulare (cum ar fi agravarea stării de sănătate a unei persoane cu dizabilitate provocată de boli generale, pandemia, imposibilitatea de a se deplasa din cauza lipsei persoanei care asistă persoana cu dizabilități, etc.) este necesară asigurarea unei accesibilizări adecvate, astfel încât persoanele cu dizabilități să poată să-și exercite efectiv drepturile.
- 4.6 În cazul altor forme de dizabilitate decât cea locomotorie, persoanele au necesități specifice care ar putea fi luate în considerație de instanța de judecată atunci când autorizează participarea la ședință prin videoconferință.
- 4.7 Mai mult ca atât, condițiile de desfășurare a videoconferinței sunt reglementate expres de norma legală și sunt condiționate de disponibilitatea mijloacelor tehnice corespunzătoare și de verificarea identității participantului.
- 4.8 Din cele enumerate supra, Consiliul constată întrunirea elementelor discriminării directe în acces la facilitarea procesului de participare în ședința de judecată prin intermediul videoconferinței, pe criteriu de dizabilitate.

II. Examinarea prevederilor art. 216 alin. (1) Cod de procedură civilă

- 4.9 În această situație Consiliul urmează să examineze prevederile prin prisma discriminării indirecte. Astfel, Consiliul urmează să verifice existența cumulativă a următoarelor elemente:

a) prevedere neutră

- b) care dezavantajează anumite persoane
- c) pe baza unui criteriu protejat
- d) inexistența unei justificări obiective și rezonabile.

- 4.10 Aliniatul (1¹) al art. 216 din Codul de procedură civilă instituie posibilitatea pentru martor de a fi audiat prin intermediul videoconferinței, în cazul în care se află în imposibilitatea de a se prezenta în ședința de judecată, la cererea participanților, a martorului sau din oficiu. Din textul art. 216 alin. (1¹) Cod de procedură civilă, se deduc situațiile în care martorul poate fi audiat prin intermediul videoconferinței, și anume: (i) aflarea peste hotarele țării, (ii) executarea pedepsei în penitenciar, (iii) internarea într-o instituție medicală. Totodată, norma mai prevede audierea martorului care se află pe teritoriul țării la biroul notarial, la sediul organului de probațiune sau la biroul executorului judecătoresc. Totodată norma prevede că martorul va semna declarația privind cunoașterea obligațiilor și răspunderii lui, care va fi expediată instanței de judecată prin intermediul poștei electronice.
- 4.11 Consiliul observă că norma supusă examinării face distincție între persoana internată într-o instituție medicală care va fi audiată ca martor și persoana care în general nu se poate prezenta să depună mărturie, dar este pe teritoriul țării. În cel din urmă caz am putea încadra și situația în care o persoană cu dizabilități, din cauza imposibilității de a se deplasa la sediul instanței de judecată pentru a depune mărturie, poate solicita audierea sa prin intermediul videoconferinței, la sediul notarului public, al organului de probațiune sau al executorului judecătoresc, dacă aceștia dispun de mijloace tehnice corespunzătoare și verifică identitatea martorului. Consiliul constată că persoanele cu dizabilități, din cauza inaccesibilității infrastructurii relevante, locului de trai în mediul rural, nivelului scăzut de venituri precum și a altor împrejurări, nu pot să se prezinte la sediul instanței de judecată pentru a depune mărturiile într-un proces civil, se află într-o poziție defavorabilă, deoarece tratamentul instituit de prevederea normativă, deși este una neutră, dezavantajează aceste persoane.
- 4.12 Consiliul constată că alin. (1¹) art. 216 Cod de procedură civilă prevede anumite cerințe care urmează a fi respectate la audierea martorului prin intermediul videoconferinței, cum ar fi: mijloace tehnice corespunzătoare, posibilitatea de a identifica martorul, posibilitatea ca martorul să poată semna declarația privind cunoașterea obligațiilor și răspunderii lui. Totodată este indicat că martorul pentru a fi audiat prin intermediul videoconferinței se poate prezenta pe teritoriul țării doar la biroul notarial, la sediul organului de probațiune sau biroul executorului judecătoresc.
- 4.13 Consiliul evidențiază faptul că exigențele de audiere a martorului prin intermediul videoconferinței la biroul notarial, la sediul organului de probațiune sau al executorului judecătoresc, se justifică prin calitatea procesuală a acestuia și de obligațiile pe care le incumbă această calitate, precum și de autoritatea juridică a entității care urmează să asigure și să transmită instanței declarația semnată privind cunoașterea obligațiilor și răspunderii martorului.
- 4.14 Scopul acestei practici este ca persoana care urmează să depună mărturii într-un dosar să își asume responsabilitatea pentru acest fapt, deoarece faptele descrise de ea urmează să influențeze procesul de aflare al adevărului și să influențeze poziția judecătorului referitor la faptele invocate de părți. Pentru aceasta este

necesar să se asigure prezentarea probelor care să contribuie la adoptarea unei hotărâri legale și întemeiate, iar declarațiile martorilor fac parte din acele elemente, care cumulate vor duce la argumentarea legală a hotărârii aprobate de instanță. În acest sens, martorul urmează să semneze declarația de asumare a răspunderii pentru cele relatate, iar declarația urmează să fie transmisă de persoana responsabilă către instanța de judecată. Deși are un scop legitim, această practică are consecințe nefavorabile pentru persoana cu dizabilități, pentru că din cauza vulnerabilității sale o pune într-o situație defavorabilă pentru că audierea la biroul notarial sau al executorului judecătoresc ar prevedea anumite costuri, pe care persoana cu dizabilități ar fi în dificultate a le suporta. Mai mult ca atât, legislația specială care reglementează activitatea notarilor publici, a executorilor judecătorești, a consilierilor de probațiune nu conține prevederi care ar aduce claritate cum ar trebui să se desfășoare audierea martorilor la aceste entități și care sunt costurile ce implică această procedură.

- 4.15 Consiliul admite faptul că martorul trebuie să semneze declarația de asumare a răspunderii pentru depozitiile făcute, admite faptul că persoana trebuie identificată în modul corespunzător, iar aceste lucruri trebuie să fie făcute de persoane care își vor asuma responsabilitatea în fața instanței de a asigura cu mijloace tehnice martorul, precum și de a transmite în mod electronic declarațiile semnate. Astfel se poate afirma că măsura de a desfășura videoconferința într-o anumită locație este adecvată și necesară.
- 4.16 În ceea ce privește proporționalitatea măsurii în vederea atingerii scopului legitim declarat, Consiliul remarcă faptul că cerințele instituite prin art. 216 alin. (1¹) Cod de procedură civilă, pot fi îndeplinite nu doar prin audierea martorului care se află pe teritoriul țării la biroul notarial, la sediul organului de probațiune sau la biroul executorului judecătoresc, care implică achitarea taxelor corespunzătoare. Consiliul observă că cerințele prevăzute de art. 216 alin. (1¹) Cod de procedură civilă ar putea fi realizate și la sediul organelor de asistență socială și al autorității tutelare, astfel cum indică art. 213 alin. (3) Cod de procedură civilă. În acest caz serviciul ar fi prestat gratuit și mai aproape de locul de aflare a persoanei. Drept urmare, Consiliul consideră că cerința de audiere a martorului care se află pe teritoriul țării la biroul notarial, la sediul organului de probațiune sau la biroul executorului judecătoresc nu este proporțională scopului legitim instituit.
- 4.17 Din cele relatate supra, Consiliul constată că prevederile art. 216 alin. (1¹) Cod de procedură civilă instituie o discriminare indirectă a persoanelor cu dizabilități care sunt martori într-un proces civil de judecată, neavând o justificare obiectivă și rezonabilă.
- 4.18 În concluzie, Consiliul constată că prevederile art. 213 alin. (3) Cod de procedură civilă instituie un tratament discriminator pe criteriu de dizabilitate în revendicarea dreptului de a solicita participarea la ședințele de judecată în format de videoconferință. Drept urmare Consiliul recomandă modificarea prevederii legislative prin acomodarea rezonabilă a necesităților tuturor persoanelor cu dizabilități care au calitate de participant la proces, indiferent de forma de dizabilitate, pentru a le oferi posibilitatea să fie audiați prin intermediul videoconferinței.

4.19 În ceea ce privește art. 216 alin. (1¹) Cod de procedură civilă Consiliul constată întrunirea elementelor discriminării indirecte pe criteriu de dizabilitate în accesul martorilor - persoane cu dizabilități - la posibilitatea de a fi audiați prin intermediul videoconferinței.

4.20 Urmare a celor constatate Consiliul recomandă modificarea art. 216 alin. (1¹) Cod procedură civilă astfel încât persoanele cu dizabilități – martori într-un proces civil să poată să fie audiați inclusiv de la sediul autorității tutelare, organului de asistență socială sau de la oricare altă entitate care dispune de dotări tehnice corespunzătoare și poate să asigure identificarea martorului, să îi asigure suport persoanei cu necesități psihosociale, precum și să transmită ulterior instanței de judecată declarația privind cunoașterea obligațiilor și răspunderii martorului.

Președinte

Ian FELDMAN